Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31655
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

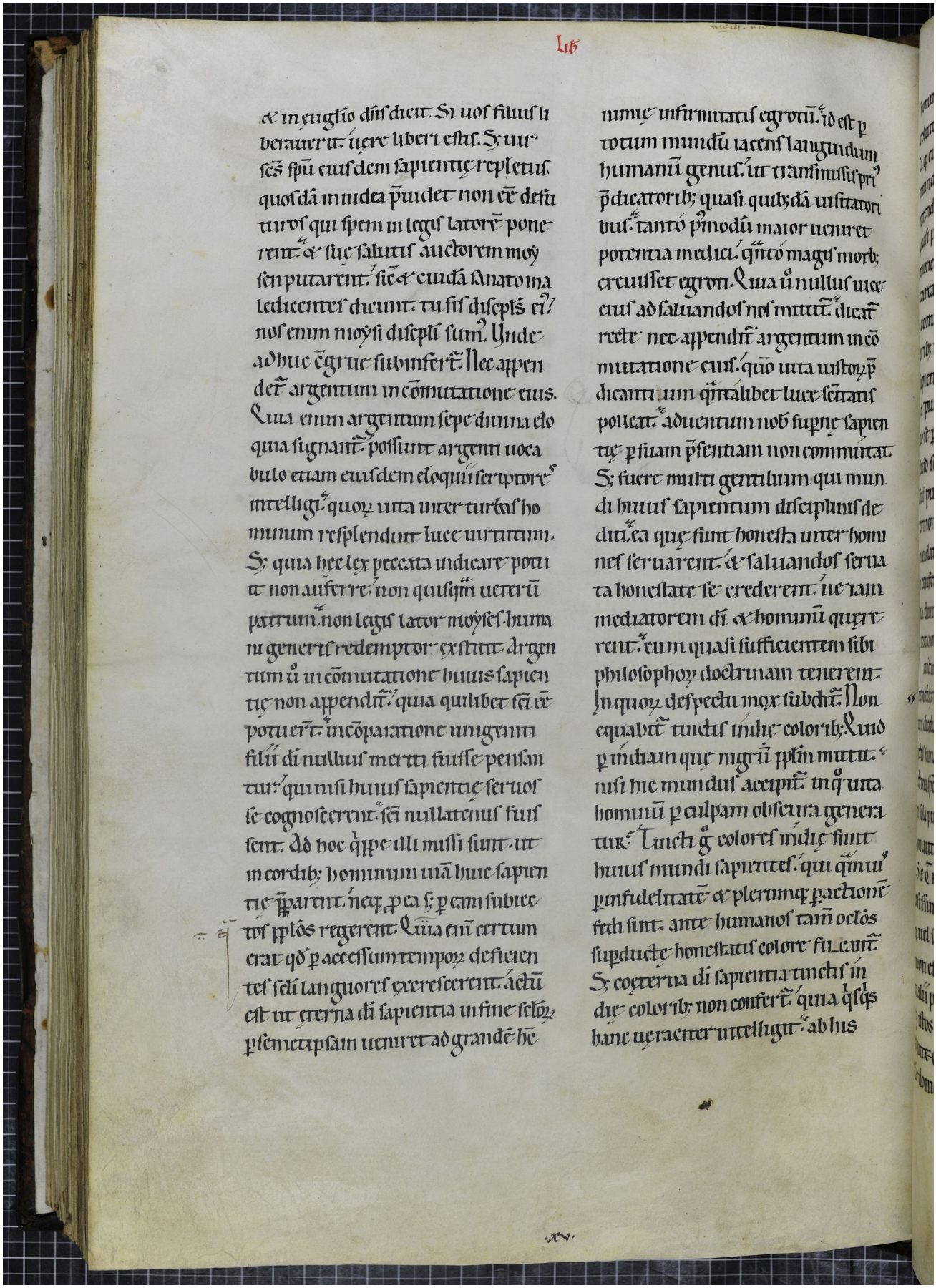

& in euangelio dñs dicit. Si uos filius li
berauerit. uere liberi estis. Sed cum
ses spū eiusdem sapientiē repletus.
quos dā in iudea puidet non esse defu
turos qui spem in legis latore ponere
rent. & sue salutis auctorem moy
sen putarent. sic & eiusdā sanato ma
ledicentes dicunt. tu sis discipls ei.
nos enim moysi discipli sum. Unde
adhuc egre subinferit. Nec appen
det argentum in cōmutatione eius.
Quia enim argentum sepe diuina elo
quia signant. possunt argenti uoca
bulo etiam eiusdem eloquii scriptores
intelligi. quoy uirtutes inter turbas ho
minum resplendunt luce uirtutum.
Sed quia hec lex peccata indicare potu
it non auferre. non quisqm uetere
patrum. non legis lator moyses. huma
ni generis redemptor existit. argen
tum ū in cōmutatione huius sapien
tiē non appendit. quia quilibet sci esse
potuerit. in cōparatione unigeniti
filii di nullius meriti fuisse pensan
tur. qui nisi huius sapientiē seruos
se cognoscerent. sci nullatenus fuis
sent. Ad hoc q̄ppe illi missi sunt. ut
in cordib; hominum uiā huic sapien
tiē parent. neq; p ea s; p eam subiec
tos ppls regerent. Quia enim certum
erat qd p accessum tempoy deficien
tes seli languores excrescerent. actū
est ut eterna di sapientia in fine seloy
p semetipsam uenire ad grande hē
nimiē infirmitatis egrotū. id est p
totum mundū iacens languidum
humanū genus. ut transmissis pri
p̄dicatoribus; quasi quib; dā uisitatori
bus. tanto p modū maior uenire
potentia medici. quanto magis morb;
creuisset egroti. Quia ū nullus uice
eius ad saluandos nos mittit. dicat
recte nec appendit argentum in cō
mutatione eius. quō utta uistoy p
dicantium qm̄ alibet luce sētatis
polleat. aduentum nob supne sapien
tiē p suam p̄sentiam non commutat.
Sed fuere multi gentilium qui mun
di huius sapientiam disciplinis de
diti. ea quē sunt honesta inter homi
nes seruarent. & saluandos seruā
ta honestate se crederent. ne iam
mediatorem di & hominū quēre
rent. cum quasi sufficientem sibi
philosophoy doctrinam tenerent.
In quoy despectu mox subdit. Non
equabit tinctis indie coloribus. Quid
p indiam quē nigrū ppm mittit.
nisi hic mundus accipit. in q utta
hominū p culpam obscura genera
tur. Tincti g colores indie sunt
huius mundi sapientes. qui qm̄uis
p infidelitate & plerumq; pactione
fedi sint. ante humanos tamē oculos
supducte honestatis colore fulgent.
Sed cōcterna di sapientia tinctis in
die coloribus non confert. quia q̄sq;
hanc uera cōcipere intelligit. ab his